

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0269/2008

26.6.2008

ДОКЛАД

относно стабилизацията на Афганистан: предизвикателства пред ЕС и
международната общност
(2007/2208(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: André Brie

Докладчик по становище (*): Jürgen Schröder, комисия по развитие

(*) Асоциирани комисии – член 47 от правилника

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ	13
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	16

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно стабилизацията на Афганистан: предизвикателства пред ЕС и международната общност (2007/2208(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид многобройните си предишни резолюции относно Афганистан, последната от които е от 18 януари 2006 г.¹,
- като взе предвид Споразумението за Афганистан, прието по време на лондонската конференция на 1 февруари 2006 г., и признанието от страна на афганското правителство и международната общност, че успехът на споразумението изисква голям политически, свързан със сигурността и финансов ангажимент, за да се постигнат набелязаните цели в рамките на договорения срок, като същевременно зависи от наличието на ефективен механизъм за координация и мониторинг,
- като взе предвид декларацията на държавните ръководители на страните, участващи в Международните сили за поддържане на сигурността (ИСАФ) в Афганистан, публикувана на срещата на високо равнище на НАТО в Букурещ на 3 април 2008 г.,
- като взе предвид доклада на Генералния секретар на ООН, представен на 21 септември 2007 г., относно положението в Афганистан и неговите последици за международния мир и сигурност,
- като взе предвид Националната стратегия за контрол на наркотиците на правителството на Афганистан, стартирана на лондонската конференция през януари 2006 г.,
- като взе предвид препоръката на Европейския парламент до Съвета от 25 октомври 2007 г. относно производството на опиум в Афганистан за медицински цели²,
- като взе предвид всички заключения на Съвета в тази връзка, и по-специално заключенията от 10 март 2008 г., 29 април 2008 г. и 26-27 май 2008 г.,
- като взе предвид Съвместно действие 2007/369/ОВППС на Съвета от 30 май 2007 г. относно установяването на полицейска мисия на Европейския съюз в Афганистан (EUROL АФГАНИСТАН)³ и Съвместно действие 2007/733/ОВППС на Съвета от 13 ноември 2007 г. за изменение на Съвместно действие 2007/369/ОВППС⁴,
- като взе предвид приемането на бюджета на Европейския съюз за 2008 г.,
- като взе предвид Националната индикативна програма на Комисията, която

---

¹ Приети текстове, P6_TA(2006)0017.

² Приети текстове, P6_TA(2007)0485.

³ ОВ L 139, 31.5.2007 г., стр. 33.

⁴ ОВ L 295, 14.11.2007 г., стр. 31.

предвижда 610 милиона евро за Ислямска република Афганистан за бюджетни години 2007-2010 г.,

- като взе предвид посещението на делегацията на парламента на Афганистан (Wolesi Jirga) в Европейския парламент от 26 до 30 ноември 2007 г.,
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по развитие (A6-0269/2008),
- A. като има предвид, че Афганистан се намира на кръстопът, което личи от зачестилите терористични актове и жестоки бунтове, сериозното влошаване на сигурността и засиленото производство на опиум; като има предвид, че, въпреки усилията на международната общност и постигнатия частичен успех по отношение на гражданското възстановяване, условията на живот на значителна част от афганското население не са се подобрили; като има предвид, че заплахата, пред която Афганистан е изправен понастоящем, налага краткосрочни действия, като дългосрочно решение ще се намери единствено чрез цялостно подобрене на управлението и изграждане на по-силна държава,
- Б. като има предвид, че правителството на президента Хамид Карзай контролира една трета от Афганистан, което представлява територия три пъти по-голяма от територията, контролирана от талибаните,
- В. като има предвид, че САЩ, с подкрепата на Обединеното кралство, започнаха операция „Трайна свобода“ на 7 октомври 2001 г.; като има предвид, че четири други държави-членки на ЕС - Чешката република, Франция, Полша и Румъния, са сред коалиционните сили, които участват в операцията; като има предвид, че с изключение на Кипър и Малта всички държави-членки на ЕС са изпратили военни части за мисията ISAF под командването на НАТО, като общият им брой надхвърля 21 500 войници; като има предвид, че първите „провинциални екипи за възстановяване“ (ПЕВ) бяха създадени в края на 2001 г. и понастоящем в цялата страна работят близо 25 екипа,
- Г. като има предвид, че военната дейност на талибаните не представлява пряка заплаха за суверенитета на Афганистан и че основната ѝ цел е да предизвика разногласия между съюзниците от НАТО и да създава впечатление, че е невъзможно да се установи мир в региона, в резултат на което беше прекратено изпращането на нови сили на НАТО в Афганистан,
- Д. като има предвид, че съществува значителна разлика между средствата, които международната общност изразходва за военни операции, от една страна, и сумата, изразходвана за гражданско възстановяване и хуманитарна помощ, от друга страна;
- Е. като има предвид, че повече от половината жители на Афганистан живеят под прага на бедността и че икономиката на страната е една от най-слабо развитите в света, като безработицата достига 40%,

- Ж. като има предвид, че секторът на здравеопазването в Афганистан започна да дава първите обещаващи резултати, като напр. 24% спад на детската смъртност след падането на режима на талибаните, по-голям брой деца, които преживяват първата си година и по-висок процент афганци с пряк достъп до първична медицинска помощ,
- З. като има предвид, че образователната система на Афганистан дава първите признаци на положително развитие, като напр. нарастващия брой деца и особено момичета, студенти и учители, които се връщат в училище, продължаващото възстановяване на началните училища и обучението на учители,
- И. като има предвид, че макар да не съществуват официални данни относно броя на загиналите цивилни граждани в Афганистан, годишният доклад на Генералния секретар на ООН от 6 март 2008 г. относно положението в Афганистан изтъква, че „през 2007 г. равнището на бунтовете и терористичната дейност рязко се е повишило в сравнение с предходната година. През 2007 г. са били регистрирани средно 566 инцидента на месец, в сравнение с 425 на месец през предходната година. От над 8 000 жертви на конфликта през 2007 г. над 1 500 са цивилни лица”, което представлява най-високия брой жертви от свалянето на режима на талибаните през 2001 г. насам,
- Й. като има предвид, че новата конституция на Афганистан не гарантира напълно свобода на вероизповеданията, тъй като отказът от мюсюлманското вероизповедание продължава да бъде наказуем,
- К. като има предвид, че на срещата на Съвместния съвет за координиране и мониторинг за Афганистан, състояла се на 5-6 февруари 2008 г. в Токио, започна подготовка на международна конференция за преглед на изпълнението на приетия от лондонската конференция през 2006 г. план (Споразумението за Афганистан),
- Л. като има предвид, че в зимното проучване за бърза оценка на опиума в Афганистан за 2008 г. (проведено от Службата на ООН по наркотиците и престъпността) се потвърждава тенденцията от проучването за 2007 г., според което броят на провинциите, където не се отглежда опиум, може да нарасне в северните и централните части на страната, но отглеждането му в южните и западните части вероятно ще се увеличи; като има предвид, че докладът за 2007 г. от една страна повтаря погрешната представа, че провинциите с малко или никакво производство на мак са „свободни от опиум”, но подчертава от друга страна връзката между несигурността и производството на наркотици; като има предвид, че основните инструменти на политиката срещу наркотиците са унищожаването на насажденията, налагането на забрана (което е много по-сложно от арестуването на трафиканти) и развитието (алтернативно препитание), които се прилагат едновременно,
1. счита, че вследствие на последните 30 години от афганската история, белязани от съветската окупация, борбата между различните муджахидински фракции и репресията по време на режима на талибаните, страната положи началото на важен и сложен процес на възстановяване на своето общество и трябва да продължи да укрепва институциите си и да задоволява в по-голяма степен основните нужди на гражданите си в области като образование, жилищно настаняване, здравеопазване,

храна и обществена сигурност; приветства усилията и постигнатия напредък от 2002 г. насам от афганския народ в процеса на изграждане на правова държава, демокрация и търсене на стабилност;

2. убеден е, че страната се е превърнала в пробен случай за международната помощ за развитие и двустранното и многостранното сътрудничество за развитие; подчертава необходимостта международната общност да продължи да работи с афганското правителство и народа на Афганистан, за да покаже, че може да прекрати порочният кръг на насилие и бедност и да даде на страната перспективата за устойчив мир и развитие; призовава Съвета и Комисията да предложат инициатива за международен съвет с участието на основните донори и организациите на ООН, под евентуалното ръководство на Мисията на ООН за подпомагане в Афганистан и основан на концепцията за Комисията на ООН за изграждане на мира, с цел да се хармонизират разнородните усилия по възстановяването на Афганистан;
3. припомня трайните последици от водените в страната войни, милионите жертви, инвалиди, бежанци и разселени лица, както и материалните разходи вследствие на разрушаването на почти цялата основна инфраструктура;
4. приветства усилията и постигнатия напредък от 2002 г. насам от афганския народ и институциите в страната в процеса на изграждане на правова държава, демокрация и търсене на стабилност; счита тези постижения за изключително важни по отношение на структурните проблеми, свързани с липсата на законност и зачитане на човешкото достойнство, които характеризираха Афганистан по време на съветската власт и режима на талибаните;
5. счита по-конкретно, че масовото участие на населението на различните етапи от изборите в страната потвърждава волята на жените и мъжете в Афганистан да допринесат за изграждането на държава, която се основава на принципите на активната демокрация и демокрацията на участието; подчертава, че тези избори дадоха пример в регионален контекст и на държавите в преход, които са обект на тежки въоръжени конфликти;
6. подчертава, че е необходимо афганските институции да продължат борбата срещу всички форми на корупция и да въведат ефикасни политики за подобряване на социалните условия за населението;
7. отбелязва, че в Афганистан ЕС е известен предимно като хуманитарна организация, но счита, че също така е необходимо той да бъде възприеман като имащ по-силно политическо влияние, и затова призовава Комисията да предложи стратегии в области, чрез които, съобразявайки се с естествения суверенитет на афганския народ, ЕС би могъл да засили своята видимост посредством увеличаване на правата на гражданския, политическия и бюрократичния апарат, докато правителствената инфраструктура достигне период на по-голяма стабилност и постоянство;
8. подчертава необходимостта международната общност да координира по-добре усилията си за осигуряване на ефикасна и устойчива гражданска помощ; поради тази причина призовава за балансиран бюджет, в който се заделят достатъчно средства за гражданско възстановяване и хуманитарна помощ, тъй като създаването

на сигурност и зачитането на правовата държава са от основно значение;

9. подчертава, че е необходимо цялостно засилване на политическата воля и ангажираност и че това предполага не само от неограничавана от национални възражения готовност за предоставяне на допълнителни войскови части за най-трудните области, но също така и спешни и засилени усилия за гражданско възстановяване, за да се затвърдят постиженията и да се възвърне доверието на афганското население в дългосрочен и устойчив план; счита по-конкретно, че операция „Трайна свобода” би могла да се възприеме като имаща обратен ефект, ако военният натиск върху бунтовниците не се допълни от засилен политически процес, чрез който афганските органи на властта да протегнат ръка до всички части на населението, които признаят Конституцията и хвърлят оръжие; във връзка с това също отбелязва, че хуманитарната общност - ООН и неправителствените организации, трябва да засилят сътрудничеството си, да избягват ad hoc инициативи и да развиват подготовка и планиране за непредвидени случаи;
10. подчертава, че в процеса на стабилизация и възстановяване на Афганистан Европейският съюз следва да използва опита и експертното знание на своите мисии и на онези държави-членки, които вече имат военно или гражданско присъствие на територията на Афганистан;
11. подкрепя усилията на силите на НАТО за подобряване на сигурността в страната и борбата срещу местния и международния тероризъм, и счита, че присъствието на тези сили е крайно необходимо за гарантирането на бъдещето на страната;
12. настоятелно призовава ЕС и държавите-членки да подкрепят усилията за борба с тероризма, религиозния екстремизъм, етническият екстремизъм, етническият сепаратизъм и всички действия, насочени към нарушаване на териториалната цялост, единството на държавата и националния суверенитет на Афганистан;
13. обръща внимание на идеята, че ЕС и държавите-членки следва да подкрепят Афганистан в изграждането на собствената му държава, с по-силни демократични институции, способни да гарантират национален суверенитет, единство на държавата, териториална цялост, устойчиво икономическо развитие и благоденствие на народа на Афганистан, и уважаващи историческите, религиозни, духовни и културни традиции на всички етнически и религиозни общности на афганска територия;
14. отбелязва, че нуждите на възстановяването са значителни в цял Афганистан, но че разпределението на помощите и сигурността поражда специфични проблеми в доминираната от пушунни територия, и поради тази причина призовава за ускоряване на дейностите по възстановяване на южен Афганистан;
15. обръща внимание на факта, че ЕС следва да насърчава и помага на европейските инвеститори да се включат във възстановяването на Афганистан, да участват и да развиват бизнес на място;
16. посочва, че основните проблеми пред страната са възстановяването на сигурността и установяването на функционираща държава; отбелязва, че проблемите на

Афганистан със сигурността са по-сложни от тези на обикновена война с тероризма и че следователно изискват нещо повече от военно решение; посочва, че сигурността и правовата държава са взаимнозависими, което от своя страна създава благоприятна за човешкото развитие среда, както и че укрепването на правовата държава е необходимо, за да се даде възможност на гражданите да правят икономически и социален избор, който ще им позволи да водят смислен и здравословен живот, когато се допълва от мерки, насочени към възстановяване функционирането на държавата, за да се защити правовата държава, да се обезпечи достъпът до основни обществени услуги и да се гарантират еднакви възможности за всички хора;

17. приветства ангажимента, поет в Споразумението за Афганистан, „да се работи съвместно за стабилен и проспериращ Афганистан, с добро управление и защита на правата на човека за всички в съответствие с принципа на правовата държава“; счита, че при липсата на ясни приоритети или последователност, Споразумението трябваше да определи насоки за начините на постигане на тези амбициозни цели, и поради това подчертава необходимостта донорите да гарантират, че програмите им съответстват на тези приоритети на централно и провинциално ниво и че заделените средства са достатъчни и се изразходват ефективно;
18. подчертава спешната необходимост от разработване на балансиран и устойчив подход към реформата в сектора на сигурността, предвиждащ създаването на професионална национална армия и полицейски сили; подчертава, че афганската съдебна система наложително се нуждае от инвестиции и че е необходимо спешно да се концентрира върху подобряването на капацитета и способностите си;
19. обръща внимание на факта, че въпреки някои постижения досега, като цяло резултатите от усилията за реформа на полицията през последните пет години бяха разочароващи и показаха сериозните трудности, с които се сблъсква на място международната общност по отношение на изграждането на институции; настоятелно призовава международната общност изобщо и полицейската мисия на ЕС в частност да продължат усилията си за развитие на собствени афгански полицейски сили, които се характеризират с уважение към правата на човека и правовата държава;
20. обръща внимание на факта, че мандатът на EUPOL включва задачи по „поддържане на връзките между полицията и правовата държава в по-широк смисъл“ и поради тази причина призовава Съвета и Комисията да продължат тясната координация на своите дейности, за да гарантират, че се повишава съгласуваността и ефективността на политиките на ЕС; счита за също толкова важно ЕС да увеличи значително предвидените за EUPOL ресурси, както по отношение на персонала, така и по отношение на финансирането; акцентира върху факта, че е крайно наложителна цялостна реформа на Министерството на вътрешните работи и че това е преди всичко политическа задача и в по-малка степен технически проблем, тъй като без нея усилията за реформиране на полицията няма да успеят, и затова придава голямо значение на една друга цел на EUPOL, а именно „да извършва мониторинг, ръководи, съветва и обучава на равнището на Министерството на вътрешните работи на Афганистан, области и провинции“; изразява подкрепа за програмата от

2,5 млн. евро в рамките на Инструмента за стабилност, предвиждаща мерки за реформи при назначаването на съдии и прокурори, и очаква този пилотен проект да послужи за разработване на задълбочена дългосрочна програма за реформи на съдебния сектор през 2009 г.;

21. обръща внимание на факта, че повече от десет месеца след началото си на 15 юни 2007 г. мисията на EUPOL все още не е достигнала пълния си потенциал, и отбелязва, че дори при пълен потенциал тя ще се състои едва от 195 души, контролиращи решенията на високо равнище в Кабул и провинциалните центрове; отбелязва неотдавнашното изявление на министъра на външните работи на Афганистан, че страната се нуждае спешно от поне още 700 обучаващи, и на връзката между този недостиг и положението, при което смъртността сред полицията е значително по-висока от тази сред армията; изтъква, че германското правителство предложи да увеличи собственото си участие от 60 на 120 обучаващи, ако и други страни от ЕС поемат подобен ангажимент; призовава за засилена координация на усилията на ЕС и САЩ във връзка с обучението на афганската гражданска полиция;
22. призовава Съвета и Комисията, в контекста на програмата за помощ за Афганистан, да поемат ангажимент за реформа на правната система с цел професионализиране на съдебната система в Афганистан, посредством нейните главни институции, като се съсредоточават върху Върховния съд, Прокуратура и Министерство на правосъдието, с цел защита на правата на подсъдимите, осигуряване на необходимата правна помощ на уязвими групи и гарантиране на правата на защита; призовава спазването на резолюцията на ООН, която отправя призив за мораториум върху смъртното наказание, да бъде един от приоритетите на европейските усилия за реформа на съдебната система в Афганистан;
23. изразява твърдото си убеждение, че ПЕВ трябва да се съсредоточат върху конкретни цели, свързани със сигурността, обучението и работата с афганската полиция и военни, и да укрепят позицията на централното правителство в несигурните зони; подчертава необходимостта да се даде ново определение на ролята на ПЕВ, особено по отношение на координацията и обмена на най-добри практики между тях; убеден е, че, въпреки че сигурността и правовата държава са взаимнозависими в Афганистан, съществуващото ясно разграничение между военните и хуманитарните действия трябва да се запази и поради тази причина експертите в областта на сигурността и развитието трябва да действат съобразно своя капацитет и професионални знания и опит; вярва, че броят на работещите в ПЕВ афганци следва да се увеличи и че притежанието на имущество от местни лица следва да се насърчава във възможно най-голяма степен;
24. силно подкрепя становището, че съществува неотложна необходимост за развитие и укрепване на зараждащото се гражданско общество в Афганистан и че това ще изисква много време и усилия, за да се повиши постепенно осведомеността за значението на правата на човека, демокрацията и основните свободи, и в частност на равенството между половете, образованието и защитата на малцинствата; подчертава, че силно гражданско общество може да се развие само в политическа среда, която се характеризира със стабилни и ефективни институции и добре

организиран политически партии; счита, че, за да се преодолее господстващата в афганското общество „култура на насилие”, международната донорска общност следва да окаже финансова и техническа подкрепа на местните проекти с помирителна цел; счита, че Европейският съюз трябва да играе все по-важна роля в подкрепата за афганското гражданско общество; подчертава, че парламентът на Афганистан и гражданското общество трябва да се включат изцяло в планирането на сътрудничеството за развитие с ЕС и особено в изработването на Стратегическите документи за страната и Годишните планове за действие;

25. вярва, че укрепването на гражданското общество в Афганистан ще бъде успешно само ако всички етнически и религиозни групи са представени и бъдат чути, което включва също и сътрудничество с традиционните племенни водачи (каквато практика вече съществува в т.нар. „Служби за връзки между племената”);
26. изтъква, че свободата на медиите е от съществено значение за създаването на демократично общество; изразява изключителна загриженост относно нарастващия брой нападения над журналисти и призовава органите на властта в Афганистан да разследват сериозно тези актове на насилие; приветства дейността на независимите медии в Афганистан, които отново оформиха ядро на плурализъм на информацията след липсата на свобода на словото в продължение на десетилетия; счита, че свободата на печата и на словото е необходимо условие за социалното развитие на страната и за отношенията между Афганистан и Европейския съюз; изразява загриженост поради отказа на президента Карзай да подпише новия проектозакон за медиите на 15 декември 2007 г. след одобрението му от двете камари на парламента; призовава президента да изясни статута на проектозакона за медиите и припомня ангажимента, поет от правителството в Споразумението за Афганистан, да развива „независими и плуралистични” медии; изразява загриженост относно състоянието на свободата на изразяване, застрашена от осъждането на автори на интернет блогове и независими журналисти, и призовава правителството на Афганистан да поеме ангажимента да гарантира действителна свобода на словото за всички негови граждани, като се започне от свободата на ползване на интернет;
27. подчертава важността на един далновиден закон за средствата за осведомяване за развитието на едно по-всеобхватно, толерантно и демократично общество, което държи сметка за религиите и културните ценности на страната, без да намалява дейностите и независимостта на медиите под претекста на националната сигурност или религията и културата;
28. изразява своята загриженост за физическата неприкосновеност на г-жа Малалай Джоя, член на Камарата на представителите (Wolesi Jirga), и призовава органите на властта в Афганистан да гарантират нейната защита; призовава органите на властта в Афганистан да освободят основателя на партия Национален конгрес на Афганистан Латиф Педрам от домашен арест, да снемат обвиненията срещу него и да осигурят гаранции за неговата сигурност;
29. подновява призива си към органите на властта в Афганистан да въведат мораториум върху смъртното наказание; изразява крайната си загриженост за живота на Pervez Kambash и десетки други лица, които са заплашени от смъртно наказание в една

съдебна система, която все още не може да гарантира справедлив процес, и призовава президента Карзай да замени техните присъди;

30. приветства напредъка на Афганистан по отношение на подобряването на политическото представителство на жените; изразява солидарност с всички жени в страната, които се борят, за да защитят и укрепят правата си; остава загрижен поради огромната разлика в доходите на мъжете и жените, ниското равнище на грамотност сред жените, обусловените от културните практики несправедливости, на които жените и момичетата са жертва, както по отношение на отказа от страна на членове на семейството и общностите на достъп на жените до основни услуги като здравеопазване и образование и на липсата на възможности за трудова заетост, така и по отношение на високото ниво на домашно насилие и дискриминация; подчертава спешната необходимост от мерки за защита на правата на жените, които да бъдат включени в правната и политическата реформа; призовава Съвета и Комисията да окажат активна подкрепа на подобни инициативи и да заделят средства за мерки, като напр. активни стъпки за увеличаване броя на записаните в училищата момичета и обучението на жени преподаватели, които ще подпомогнат изграждането на капацитета на страната да защитава правата на жените, момичетата и децата, тъй като те също се явяват жертви на домашно насилие, сексуална експлоатация, обусловена от културни практики, както и на трудова експлоатация и трафик; призовава също така и за конкретни мерки, насочени към проблемите пред афганските жени в сферите на здравеопазването и образованието;
31. обръща внимание на факта, че от март 2002 г. досега Върховният комисариат на ООН за бежанците (ВКБООН) е помогнал на 3,69 милиона афгански бежанци да се завърнат в Афганистан, което представлява най-голямата операция по подпомагане на връщането на бежанци в неговата история, но въпреки това приблизително 3,5 милиона регистрирани и нерегистрирани афганци все още се намират в Пакистан и Иран; изразява загриженост поради намалението на финансирането за афганските бежанци и подчертава, че поддържането на успешна програма за репатриране вероятно ще се осъществи, тъй като намиращите се в Пакистан и Иран бежанци имат по-малко средства и по-слаби връзки с Афганистан в сравнение със завърналите се по-рано; подчертава, че безопасното и доброволно завръщане на афгански бежанци и разселени лица следва да остане основен приоритет за Афганистан и международната общност;
32. изразява дълбоката си загриженост поради неспирно разрастващото се отглеждане и трафик на опиум, което има сериозни политически последици и последици за националната сигурност в Афганистан и съседните държави; подчертава, че основаващата се на опиума икономика продължава да бъде източник на корупция и подкопава държавните институции, особено тези в сектора на сигурността и правосъдието; предвид липсата на бързо и ефективно решение и тъй като репресивните мерки за премахване на посевите сами по себе си не могат да доведат до очакваните резултати, призовава международната общност, начело с правителството на Афганистан, да изработи дългосрочна стратегия, чиято първостепенна цел е повсеместното развитие на селските райони, в т. ч. изграждането на необходимата инфраструктура и работещи административни институции; приветства засиления диалог между Афганистан, Иран и

международната общност за начините за спиране на производството и износа на опиум;

33. изразява загриженост относно сериозните социални и здравословни проблеми, причинени от зависимостта към наркотици най-общо, и по-специално социалните и икономическите последици за зависимите жени в Афганистан; позовава се на проучване на Службата на ООН по наркотиците и престъпността от 2005 г., според което в Афганистан има 920 000 лица, употребяващи наркотици, от които 120 000 са жени; изтъква твърдението в това проучване, според което вместо да разглежда зависимостта към наркотиците като социален проблем, афганското общество я разглежда като индивидуален проблем, и много жени употребяват наркотици за медицински цели, за да облекчават и лекуват редица физически или психологически проблеми; отбелязва, че макар да се предвиждат строги наказания за отглеждането, контрабандата и употребата на наркотици, правителството на Афганистан понастоящем не е в състояние да налага спазването на закона в това отношение; настоятелно призовава правителството на Афганистан и международната общност да изработи, финансира и приложи подходящи програми, дейности и кампании за увеличаване на осведомеността, насочени към зависимите жени и техните семейства;
34. подкрепя усилията на Комисията, които имат за цел да допринесат за оказването на помощ на Афганистан, и призовава Комисията да извършва редовна оценка на ефективността на финансовата помощ на Европейския съюз и по-конкретно на участието на Комисията в доверителните фондове, с цел постигане на по-голяма прозрачност; настоятелно призовава Комисията да осведомява своевременно Европейския парламент за резултатите от тази оценка;
35. припомня инициативата на Европейския парламент да подкрепи от своя бюджет за 2008 г. изграждането на демокрацията заедно с парламентите на трети страни и решава да използва тези средства за изграждането на капацитет и техническа помощ, насочени към подобряването на способността на парламента на Афганистан да създава законодателство и да контролира изпълнителните органи, по-специално като поддържа принципите на правовата държава и зачитането на човешките права, и по-специално правата на жените;
36. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, Генералния секретар на ООН и Генералния секретар на НАТО, и на правителствата и парламентите на държавите-членки и Ислямска република Афганистан.

10.3.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по външни работи

относно стабилизацията на Афганистан: предизвикателства пред ЕС и международната общност
(2007/2208(INI))

Докладчик по становище (*): Jürgen Schröder

(*). Процедура с асоциирани комисии - член 47 от Правилника за дейността на Европейския парламент

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. изразява съжаление, че отношенията между правителството на Афганистан и НПО понякога са под оптималните и ги призовава да започнат диалог с цел подобряване на тези отношения; предлага да се проведе изследване сред работещите на място НПО, за да се оценят проблемите им и да се проучат евентуални решения;
2. подчертава необходимостта от повторна оценка на използването на "провинциални екипи за преустройство" (ПЕП) с цел действия по преустройство и/или развитие в някои провинции на Афганистан; отбелязва, че подобни механизми обикновено са ниско ефективни и неикономични и скриват различията между цивилните работници в областта на развитието и военните и затова могат да изложат на риск неутрални цивилни лица; посочва, че подобно скриване на различията също така е в противоречие с принципите за неутралност, хуманност, безпристрастност и независимост, от които следва да се ръководи всяка хуманитарна интервенция;
3. подчертава необходимостта от подкрепа за парламента на Афганистан, особено

чрез техническа помощ и институционално изграждане на капацитет, и също така посочва, че Парламентът е най-подходящата институция на ЕС за тази цел, особено чрез по-тясно сътрудничество между комисията по развитие, комисията по външни работи и делегацията за връзки с Афганистан; подчертава, че парламентът на Афганистан и гражданското общество трябва да се включат изцяло в планирането на сътрудничеството за развитие с ЕС и особено в изработването на Стратегическите документи за страната и Годишните планове за действие;

4. подчертава значението на някои изключително важни сфери, които не са включени в Стратегическите документи за страната, но на които следва да се обърне внимание чрез европейското сътрудничество, като например енергетиката, инфраструктурата и подкрепата за парламента на Афганистан, както и значението на насочването на средства за овластяване жените в Афганистан;
5. подчертава значението на засилването на услугите в сферата на здравеопазването и образованието; призовава за програми за изграждане на капацитет в Министерството на здравеопазването на Афганистан, за да се подобри възможността му да управлява здравния сектор, както и за повече ресурси за образованието; призовава също така и за конкретни мерки, насочени към проблемите пред афганските жени в сферите на здравеопазването и образованието;
6. отбелязва, че несигурността представлява сериозна заплаха за осъществяването и ефективността на помощта, както и за хомогенното ѝ географско разпределение; подчертава необходимостта от подобряване на сигурността и на географското разпределение на помощта, тъй като двата фактора взаимно се подсилват;
7. призовава за по-висока степен на мониторинг и отчетност на финансовата помощ на ЕС.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.2.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 29 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alessandro Battilocchio, Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Danutë Budreikaitë, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Corina Crețu, Nirj Deva, Beniamino Donnici, Fernando Fernández Martín, Hélène Goudin, Alain Hutchinson, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknaş Uca, Johan Van Hecke, Luis Yañez-Barnuevo García, Anna Záborská, Mauro Zani
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Linda McAvan, Gabriele Zimmer

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	24.6.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 51 -: 4 0: 3
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Roberta Alma Anastase, Christopher Beazley, Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Colm Burke, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Ioan Mircea Paşcu, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Michel Rocard, Libor Rouček, Christian Rovsing, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikienė, Cristian Silviu Buşoi, Giulietto Chiesa, Árpád Duka-Zólyomi, James Elles, Carlo Fatuzzo, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Jaromír Kohlíček, Nickolay Mladenov, Aloyzas Sakalas, Antolín Sánchez Presedo
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Alessandro Foglietta, Lambert van Nistelrooij